



[Ökológiai]

Ökológiai katasztrófa víziója messzehangzó hullámmás a partok mentén felforr a geológiai hidak párkányok minden darabja fák tövét harapja most a víz s a láva zöldell minden új életre kel új halálra készülődik meg-megállva a halál függőhídja leereszkedik valahol fent készül ahonnan hosszú karok létrák képtárak nyúlnak alá nincs a hídnak végső értelme a neurózisok alján lapul az értelem elbizonytalanodása megtorpan minden az ökológiai érvek előtt minden délelőtt megismétlődik nincsen semmi kincs amire vágyna még a gondolat ásót elővenni megnézni a föld belsejét az alapincézett boltíves járatok komplex együttesét messziről érkezik a kíváncsiság kirakodik a barlangbejáratok elé ez így normál munkamegosztás talán hozni a formát és azt ami végképp formátlan.

[Parancs]

Parancs Jánosról beszélgetünk a Deák tér környékén alámerülve az emlékezet lelógó fűzfaágai közé vannak titkos favoritok akik valamikor befutók lesznek majd valahol máshol járunk akkor már egy ellenőrizetlen térben odabent szétszedünk benti tereket lebontunk falakat leszedjük a tapétákat nézzük ami ott marad helyettük.

Bekopogok egy autó ablakán bekérezkedek oda ahol meleg van egy titkos utasítást követek a képzeletemét naponta jártam végig ezt az útvonalat fejben amíg szembejött az autóablak amin bekopoghatok mostantól csend van odabent mostantól valami kimozdult fogadni mernék magamra.

[Tengely]

Forog a tengely a legnyíltabb terek felé halad a Szajna mentén folyton félrefordul a fej és nyak és tekintet a mellvéd irányába a folyón lefelé úsznak a fények megállnak a zsilipeknél türelmesen várakoznak a jármű a legszélére visz még azon is túl dohog döcög fékez újraindul elviszi magával az összes ablaküvegébe ivódott látnivalót.

Van egy lépcsőház sötétbe vész de egyre otthonosabb meg lehetne szokni rendesen megérthetném amint lépcsőházul beszél ha még maradnék forog a tengely régi lépcsőházak liftjeiben nagyvárosok hajtóműveiben kopott úrhajók halántékában utazni kell utazni elkerülhetetlen.

[Sajátos]

Volt-e olyan íze volt-e illata a víznek volt-e döngése a lépteknek a hídon át. Beleveszni a város fölötti kertbe lenézni a kövekre melyeken átevickélhetne valaki a folyó túloldalára minden estére keresni az abrosz kockáiban a befelé hívogató fényekben valamit ami a legkockásabb legbeljebb felé mutat. Valaki elindul utolsó útjára előtte ott az utolsó előtti út az utolsó előtti útra foglalt szállás repülőjegy vonatokra hívogató e-mailek sora volt-e olyan íze mintha utolsó előtti volna lesz-e olyan mintha

[Fakövület]

Az ágak hajladozása a kőben megmarad a tízemeletes fák ide-oda dőlnek valahol fent egy könyvtárszobában ülünk fölöttünk nincs több emelet. Ha itt ülök az én hajam is fehérebb a folyó szélesebb a hallgatás is jelentéseesebb fontos hogy kik néznek fel ablakodra fontos hogy mit lát az ablakod. A szigeten az ablak előtt magas fák sovány vörhenyes úriemberek ácsorognak váltanak pár diszkrét szót a dolgok állásáról a szavak késő estig gyűlnek villany gyúl a könyvtárszobában magára lát a lámpa sötét üvegen.

Balázs Imre József (Székelyudvarhely, 1976): költő, szerkesztő. Legutóbbi könyveiből: *Erdélyi magyar irodalom-olvasatok*. Tanulmányok, esszék, kritikák (Egyetemi Műhely Kiadó – Bolyai Társaság, Kolozsvár, 2015), *A tenger* (Gutenberg Kiadó, Csíkszereda, 2016).